

अत्यन्ताभाव उ० अत्यन्तः अन्तर्मतिक्रान्तः नित्यः अभावः कर्म० । नास्तीति वाक्याभिलष्यमाने नाशप्रागभावभिन्ने संसर्गाभावे । यथा न्यायसते भूतले घटाभावः प्रतीयते स च भूतले घटोनास्ति इति वाक्येन अभिलष्यते सोऽयमभावः, न नाशः, नापि प्रागभावः तयोः समवायि देशवृत्तित्वनियमात् भूतलादेशे तदभावात् । नाशप्रागभावयोस्तु न अत्यन्तता प्रतियोगिकात् तयोरसत्त्वात् । नापि तयोर्भेदता प्रागभावस्य प्रयोगिनाशत्वात् ध्वंसस्य च प्रतियोगिजन्यत्वात् । भेदस्य नित्यत्वेऽपि संसर्गाभावत्वाभावात् न तथात्वम् । अत्यन्ताभावस्य नित्यत्वेऽपि प्रतियोगिसत्त्वकाले न तत्प्रतीतिः अभावप्रत्यक्षे योग्यानुपपत्त्येहेतुतया योग्यस्य घटादिरूपप्रतियोगिन उपलब्धौ तदनुपलब्धेरभावात् । नापि एकस्मिन् भावाभावयोः सत्त्वं विरुद्धम् एकस्मिन्पि दृष्टे कपिसंयोगतद्भावयोरवच्छेद-भेदेन सत्त्वदर्शनात् तथा च एकस्मिन्पि भूतलेऽवच्छेद-भेदेन तयोः सत्त्वं न विरुध्यते । द्रव्यादौ गुणतदभावयोः कालरूपपाववच्छेदभेदेन स्थितिरपि न विरुद्धा । तथा च प्रतियोगिसत्त्वकाले द्रव्ये गुणान्यान्ताभावबुद्धिः प्रतिबन्धक-सङ्गात्वेन परं नोदेति इत्येव विरोधमात्रम् । अधिकमभाव-शब्दे वक्ष्यते । “प्रागभावस्तथाध्वंसोऽप्यत्यान्ताभाव एव चेति” भाषा० ।

अत्यन्तिक लि० अत्यन्तं गच्छति अत्यन्त+ठन् । अति-शयितगमनकारिणि । अतिशयितमन्तिकं निकटं प्रा० स० । अतिनिकटे न० । तद्वृत्तौ लि० । नाहैवात्यन्तिके नोदूरे तत् स्थापयेदिति । अत्या० स० । अतिक्रान्तसामीप्ये दूरे न० । तद्वृत्तौ लि० ।

अत्यन्तीन लि० अन्तस्त्रात्ययः अत्यन्तम् अत्यये व्ययी० । अत्यन्तं गामी अत्यन्त+ख । अतिशयितगतिशोले । “लक्ष्मीं परस्मरीणां त्वसत्यन्तीनत्वमुच्येति” भट्टिः ।

अत्यस्त उ० अतिशयितोऽस्त्वोरसः फलपत्वादौ यस्तु व० । (तेतुल) इति प्रसिद्धे तिलिङ्गीदृष्टे । अत्यन्तास्त्वोरसवति वस्तु-मात्रे लि० । वनवीजपूरे (टावादेव) इति प्रसिद्धे दृष्टे स्त्री । अस्त्वोरसस्य लक्षणाद्युक्तं सञ्जुते यथा “यो दन्त-कृन्तुमादयति मुखस्त्रावं जनयति अङ्गाद्योत्पादयति सोऽस्त इति” अस्त्वो जरणः पाचनः पवननिपङ्गुणो-ऽनुबोधनः कोष्ठविदाही वह्निःशोतः क्षेदनः प्रायशो हृद्यश्चेति स एष गुणोऽप्येक एवात्यर्थस्यपसेव्यमानो दन्त-कृन्तनयनसंसीजगरोमसंवेजनकफविलयनशरीरशैथिल्याभ्या-

पादयति तथा क्षताभिहतदग्धदष्टभग्नशूलरुग्णप्रच्युताऽ-वमूलितविसर्पितच्छिन्नभिन्नविद्धोलिष्टादीनि पाचयत्याग्नेय-सभावात् परिदहति कण्ठसुरो हृद्यश्चेति” । अस्त-द्रव्याणि च तत्र कानिचित् प्राधान्येन दर्शितानि यथा । दाडिमामलकमातुलुङ्गाच्चातक-कपित्थकरमर्दवरकोलप्राची-नामलकतिन्निङ्गीकोशास्त्रभव्यपारावतवेलफललकुचाश्ववेत-सदन्तशठर्धितकसुराशुक्तसौवीरकलपोदकधान्याम्हप्रभृतीनि समासेनामुवर्ग इति ।

अत्यस्तपक्षी स्त्री अत्यस्तं पक्षं यस्याः जातित्वात् ङीप् । अत्यस्तपक्षपक्षे वनवीजपूरे (टावादेव) इति ख्याते दृष्टे । अत्यय उ० अति+इण-अच् । अतिक्रमे, अभावे, विनाशे, दोषे, कृच्छ्रे, अतिक्रम्य गमने, कार्यस्यावश्यम्भावाभावे च । “प्राणान्तये च सप्राप्ते योऽन्नमस्ति यतस्ततः । न स पापेन लिखेत पञ्चपलमिवास्मसेति” स्मृतिः । “कुरस्य धारा निशिता दुरत्ययेति” दुरा० अत्ययं कालातिक्रमं न सङ्गते ठक् आत्ययिकः । विलम्बाक्षमे कार्ये लि० । “आत्ययिकेषु कार्येषु सद्य एवाधिवासयेदिति” पुराणम् । अत्यर्थं न० अतिक्रान्तमर्थमनुपपन्नरूपं अत्या० स० । अतिशये । तद्वति लि० । अत्यये अव्ययी० । अर्थाभावे अव्य० । अत्यल्प लि० अतिशयितोऽल्पः प्रा० स० । अत्यन्ताल्पे अणुतरे च । [कुर्व्यादिति” ।

अत्यग्र न० अतिशयितमग्रम् । अतिभोजने “नचैवात्यग्रं अत्यष्टि स्त्री अतिक्रान्ता अष्टिं षोडशाक्षरपादिकां वृत्तिमेका-क्षराधिक्यात् अत्या० स० । सप्तदशाक्षरपादके छन्दोभेदे । अत्याकार उ० अतिशयेन आकारः तिरस्कारः अति+आ+कृ-वञ् । तिरस्कारे । “ज्ञाधात्याकारतद्वेतेष्विति” पा० अतिशयित आकारो मूर्तिः प्रा० स० । दृष्टुदेहे उ० । अतिशयित आकारो यस्य व० । तद्विशिष्टे लि० ।

अत्याग उ० न त्यागः अभावार्थे न० त० । त्यागाभावे “उपे-त्यातिक्रमे दोषश्च तेरत्यागदर्शनादिति” स्मृतिः ।

अत्यागिन् लि० त्वज-विणुन् सन्दार्थे नञ् त० । कर्मफलानुसन्धानेन कर्माहुष्टायिनि, त्यागिभिन्ने च ।

अत्याचार उ० अत्युत्कट आचारः प्रा० स० । अनुचिताचरणे । अतिक्रमे अव्ययी० । अचारातिक्रमे अव्य० ।

अत्याज्य न० न त्यक्तुं शक्यम् शक्यार्थे ख्यत् न कुत्वम् । त्यागाशक्ये त्यागानर्हे च ।

अत्यादान लि० अतिक्रान्तम् आदानम् । आदानातिक्रान्ते अतिशयितसादानम् प्रा० स० । भृशदाने ।